

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Máte strach nechat si hlídat dítě?

Na Západě je dnes již běžnou praxí předat dítě „óperce“. Ty se rekrutují většinou z velmi mladých dívek a energeticky mohou splňovat malému dítěti požadavky na staršího sourozence.

Na otázku „od kdy je možné nechat si dítě hlídat a kým a jak mu pomoci překonat stres z odloučení od rodičů“, odpovídají klinická psycholožka PhDr. Alena Javůrková, PhD. a ředitelka nadace Bílý jeřáb Eva Joachymová.

Eva Joachymová

Rozhodnout o hlídání dítěte vždy byla, je a bude věc svízelná. Z pohledu i toho nejmenšího dítěte jsou optimálními partnery děti a staří lidé. Ideální je, když rodiče mají babičku či dědečka – tím nemyslím rodiče rodičů, ale jejich prarodiče. Staří lidé jsou pro děti studnou, která živí duši i tělo. Čínská medicína skutečně radí stáří do období vody, ze kterého čerpá bambus dětství. A že bambus potřebuje vody víc než dost, si jistě dovedeme představit.

Děti – většinou starší sourozenci – zase využívají pro vlastní rozvoj neukojitelné zvědavosti maličkých a nám rodičům tak usnadní práci s výchovou malých i větších. Bohužel sourozenci nemohou o děti pečovat celodenně a staří lidé již na to často také nemají síly.

✖ Na Západě je dnes již běžnou praxí předat dítě „óperce“. Ty se rekrutují většinou z velmi mladých dívek a energeticky mohou splňovat malému dítěti požadavky na staršího sourozence. Pokud rodiče s „óperkami“ udržují vztah i po jejich odchodu, dítě si k nim skutečně vytváří trvalý vztah, získává tím často i novou „rodinu“ v zahraničí a může to být zajímavý přínos pro jeho budoucí život.

Pokud dítě předáváme do péče jedné osobě, dítě ji při vhodném chování rodičů i chůvy začne většinou přijímat dobře velmi brzy. Tady je velmi důležitý soustavný, dlouhodobý vztah mezi chůvou a dítětem, při častém střídání chův můžeme dítě do budoucna dost poškodit. To nám samozřejmě značně ztěžuje výběr chůvy a klade na nás mimořádnou zodpovědnost – nehledáme jen tetu, která dítě přebalí a nakrmí, hledáme pro něj dalšího člena rodiny.

Nejsložitější pro maličké dítě je kolektiv, nám nechvalně známé jesle. Dítě se musí vyrovnávat s energiemi, které mu v batolecím a předškolním věku nic neříkají, vnímá je jako cizí, často i nepřátelské. Situace jako stvořená pro vznik xenofobie. Abychom tomuto vnímání cizích energií zabránili, je dobré zařazovat dítě do kolektivu venku, za teplého počasí. Energie tepla a velkého prostoru umožní dítěti vnímat cizí energie jako méně dotěrné, dítě se snáze adaptuje a lépe zvládá další komunikaci s novým prostředím.

Při předání do kolektivu by postup měl být tedy velmi pomalý, začít na procházkách venku či v zahradě, teprve potom seznamovat dítě třeba s hračkami v zařízení. Nejsložitější období pro předání dítěte bývá období předškolní, dítě už dokáže velmi logicky uvažovat a často si položí otázku, proč se o něj rodiče nechtějí starat. Navíc již může být vytvořena velmi silná vazba na známé prostředí. Zde je opravdu velmi vhodné začít venku. Jesle i školku bychom měli začít navštěvovat na zahradě. Dítě se na pískovišti snadněji zapojí do hry. Když ho odvádíme, slíbíme mu, že zítra si bude moci hrát s ostatními dětmi ještě déle. I u nejzarputilejších dětí máme šanci překročit práh nesnášenlivosti cizího

prostředí a navíc tímto způsobem při seznamování vlastních energií dítěte s energiemi dalších osob nedochází k vysilování organismu, a tím chráníme i imunitu malého človíčka.

PhDr. Alena Javůrková, PhD

Mezi šestým a osmým měsícem života (do této doby předpokládáme, že matka o dítě pečuje sama, protože ho kojí) začne dítě rozlišovat mezi známou a cizí tváří a začíná poprvé dávat najevo úzkost při odloučení od maminky. Od té doby začne matka nebo osoba, která o něj pečuje, zaujímat v citovém životě dítěte významné místo. Když odejde v tomto období do práce (tj. v době, kdy ztrácí nárok na mateřskou dovolenou ve výši nemocenské po dobu 6 měsíců od porodu) a nechá dítě celý den hlídat, může dojít k přerušení nejhlubších pudových potřeb lásky a bezpečí dítěte, k tzv. anaklitické depresi (stav založený na ztrátě pouta k nejbližší osobě). Ve stejném věku dítěte, je-li na dlouho celý den od matky odloučeno, může dojít k prvním projevům separační úzkosti, projevující se negativním chováním, nebo naopak podrobností, či odmítáním nové pečovatelky, po příchodu matky z práce projevy nadměrné závislosti apod.

Ve stejné době vzniká u dětí i strach z cizích lidí, který při hlídání musíme zvážit. Postupně oba tyto fenomény při hlídání jinou osobou mizí, protože oba strachy jsou známkou normálního emočního vývoje dítěte a později dokonce vedou k tendenci osamostatnit se od matky a navazovat vztahy s druhými lidmi.

Vývoj dítěte je optimální tam, kde o něj pečuje matka, nebo osoba jemu důvěrně známá, nebezpečné je časté střídání pečovatelů (každý den jiná studentka), sociálního prostředí (každý den jiné baby studio) apod. Umístění do jeslí je méně vhodnější varianta než péče doma, ale je vhodná pro děti vyrovnané, za předpokladu, že rodina dítěti ve zbytku dne věnuje maximální pozornost.

Celý text článku naleznete [zde](#).